

25-26. 09.1991 (Mineriada -III-a)

Stefan Doroftei Doimaneanu

Răul lăuntric, e fiara cea hâdă
Ce mintea distruge și gânduri imundă,
Fiara din sânge se dezvoltă latent,
Mirificul din suflet se mistuie lent,

Ghiara ei apucă și strânge și sfâșie,
Colții ei mărunțesc tot ce mișcă și fâșie,
Chipul ei este uragan, avalanșă, teroare,
Tot ce atinge, se zbate, se stinge și moare.

Se așează pe trepte de virtute ortacă,
În fața acesteia, toată lumea să tacă,
Atingând culmea nebunească, cumplită,
Unde democrația-i din fașă zdrobită.

Ce iubiri, ce dureri, ce speranțe sau vise,
Toate sunt amintiri, răspândite-n culise,
Prim solistă e ura ne-mblânzită, atroce,
Iar orchestra e fiara ce zâmbește feroce.